

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री केदारप्रसाद चालिसे
माननीय न्यायाधीश श्री विश्वम्भरप्रसाद श्रेष्ठ
फैसला

०७०-सी-०६२९

मुद्दा:- जग्गा खिचोला मेटाई चलन ।

धादिङ जिल्ला, कुम्पुर गा.वि.स. वडा नं. ३ परेवाटार बस्ने, शिवप्रसाद पुनरावेदक
उपाध्याय----- वादी

विरुद्ध

धादिङ जिल्ला, कुम्पुर गा.वि.स. वडा नं. ३ परेवाटार बस्ने, डिलप्रसाद
थपलिया----- प्रत्यर्थी
प्रतिवादी

शुरु तहमा फैसला गर्ने:

धादिङ जिल्ला अदालतका: माननीय जिल्ला न्यायाधीश श्री बाबुराजा कार्की

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने:

पुनरावेदन अदालत, पाटनका: माननीय न्यायाधीश श्री दीपककुमार कार्की

माननीय न्यायाधीश श्री रामचन्द्र यादव

तत्कालिन पुनरावेदन अदालत, पाटनको मिति २०६८।९।१७ को फैसला उपर मुद्दा दोहोर्न्याई पाऊँ भनी वादीको तर्फबाट परेको निवेदनमा न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२(१) को खण्ड (क) अनुसार मुद्दा दोहोर्न्याउने निस्सा प्रदान भई पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं ठहर यस प्रकार छ:

मैले मिति २०६५।१२।६ गतेका दिन मालपोत कार्यालय धादिङबाट र.नं.४३०३ द्वारा मुल्य रु. चार लाखमा खरिद गरिएको धा.जि.कुम्पुर गा.वि.स.वडा नं.४ क कि.नं.१९९ क्षेत्र.फ.०-७-१-० कित्ता १ ऐ.कै कि.नं.३४० क्षेत्र.फ.०-१-३-२ कित्ता १ र ऐ कै कि.नं.२०० क्षेत्र.फ.०-५-०-० कित्ता १ समेत गरी ३ कित्ता र जग्गा जम्मा क्षेत्र.फ.०-१४-०-

२ मध्ये कि.नं.१९९ मेरो आफ्नो नाउँमा रहेको कि.नं.३५५ र २०० को पूर्वतर्फको विपक्षी प्रतिवादीको कि.नं.६० मा घुस्न गएको करिव ०-४-०-० को जग्गा मूल्य रु. १,१२,५००।-पर्ने जग्गा मेरो हो भनी हुंगा किला उखेली सो जग्गा भोग गर्न आएमा काट्छु मार्छु भनी धम्कि दिई मेरो जग्गामा धावा बोली मलाई डोजर लगाउन नदिई खिचोला गरेको हुनाले लाग्ने कोर्ट फि रकम राखी मु.ऐन जग्गा मिच्नेको ११४ नं.वमोजिम यो फिराद दायर गरेको छु । उपरोक्त जग्गा खिचोला मेटाई मेरो निर्विवाद हक भोगको जग्गाको चलन समेत चलाई पाउँ भन्ने वादीको फिराद पत्र ।

वादीले खिचोला गरेको भनेका जग्गा मेरो माता हेम कुमारी थपलियाको नाउँमा नापी दर्ता भएको जग्गा हो । नापी हुँदा हाल मेरो कि.नं.६० को जग्गाको पूर्व कि.नं.६१ को जग्गा पश्चिम कि.नं.५९ को जग्गा, उत्तर कि.नं.५५ को जग्गा, दक्षिण कि.नं.६२ को दोयम जग्गा छ । हाल वादीले उल्लेख गर्नु भएको चौहटि छुट्टा छुट्टै कि.नं.का छुट्टाछुट्टै देखाउन सक्नु भएको छैन । हचुवाको भरमा चौहटी उल्लेख गर्नु भएको छ । मेरो कि.नं.६० को जग्गाको उत्तर वादीले दावी गरेको वादीले खरिद गरिलिएको ३ कित्ता जग्गा मध्ये कुन कुन कित्ताको कति कति जग्गा र वादी कै कि.नं.३५५ को जग्गाको कति जग्गा खिचोला गरे भनी उल्लेख गर्न नसकि हचुवाको भरमा मलाई दुख दिने नियतले फिराद गरेको हुँदा वादी दावी खारेज गरी पाउँ भन्ने प्रतिउत्तर जिकरि ।

डिलप्रसाद थपलियाले भोग चलन गर्दै आएको जग्गा निजका वाजेका पाला देखिको हो । नापी नक्सा अनुसार प्राविधिक रुपमा के छ त्यो कुरा म भन्न सकिदैन तर व्यवहारमा शिव प्रसाद उपाध्याय र डिलप्रसाद थपलियाको जग्गाको बीचमा खोल्सी साँध भन्ने देखिन्छ । त्यो साँध पहिला फराकिलो थियो । हाल सागुरिएको छ । त्यसैबाट दुवै तर्फको खेतमा पानी लाउन शाखा कायम भएको छ । खोल्सी साँधबाट डिल प्रसाद थपलिया पश्चिमतर्फ खोल्सी पारी गएको पनि देखिदैन । शिव प्रसादका जग्गा दाता लिलानाथ थपलिया पनि बजारी पट्टी आएको देखिदैन फिल्डमा गएर हेर्दा डिल प्रसाद थपलियाले शिव प्रसाद उपाध्यायको ज.खि गरेको देखिदैन भन्ने प्रतिवादीका साक्षी टिका थपलियाले गरेको वकपत्र ।

अमिनले उक्त ३ कित्ता जग्गा नापी गर्दा १४ आना जग्गा हुनुपर्नेमा सो क्षेत्रफल पुगेन र फेरी सिमानामा रहेका यी प्रतिवादी डिल प्रसादको जग्गा नापी गर्दा निजले कमाई रहेको जग्गा निजको पुर्जामा रहेको क्षेत्रफल भन्दा वढी देखिएको हो । प्रतिवादीको जग्गा घुसेको भनेर एउटा प्वाइटमा किला ठोकेका हुन् । त्यसपछि शिव प्रसाद उपाध्याय गजुरी

तर्फ गएको वेला प्रतिवादी डिलप्रसादले उक्त किल्ला निकालेर फाली अमिनले नापेको ठीक छैन भनेको कुरा थाहा छ । म समेतले मिलाउन समाजमा पहल गरेका हौं । प्रमाणमा भए अनुसार आ-आफ्नो जग्गा भोग गर्न गराउन अनुरोध गर्नु तर डिल प्रसाद थपलिया मात्र तयार हुनु भएन भन्ने वादीका साक्षी पुष्पराज थपलियाले गरेको वकपत्र ।

वादी दावी वमोजिम प्रतिवादी डिल प्रसाद थपलियाले करिव ४ आना जग्गा खिचोला गरेका हुन् भनी वादीका साक्षी चउन्न राज उपाध्यायले गरेको वकपत्र ।

लिला नाथसंग शिव प्रसादले किनेको प्रस्तुत विवादित जग्गा हो । त्यसमा एकातर्फ निज शिवप्रसादले किनेको र अर्को तर्फ यी प्रतिवादी डिलप्रसादको जग्गा छ । विचमा खोल्सी अलि ठुलो थियो । हाल उक्त खोल्सी पनि साँगुरो गराएका छन् । हाल निज वादी शिव प्रसादले उक्त विचको खोल्सी भन्दा यता अर्थात प्रतिवादी डिलप्रसादको जग्गा सम्म कब्जा गरी साँध मिचेर खिचोला गरेका छन् भन्ने प्रतिवादीका साक्षी खडानन्द थपलियाले गरेको वकपत्र ।

मिति २०६६।५।११ को आदेशानुसार २०६६।८।१४ मा ट्रायल चेक गरी पठाएको नक्सा प्रिन्ट र क्षेत्रफल उल्लेख भएको पत्र ।

मालपोत कार्यालय धादिङबाट प्राप्त जग्गा दर्ता श्रेस्ताहरू मिसिल संलग्न रहेछन् ।

अदालतबाट भई आएको नक्सा न.नं.१६ विवादित देखिएकोमा विवादित जग्गा वादीको जग्गा होकी भनी मान्दा सर्भे नापीबाट तयार भएको नक्सासंग भिडाउँदा सर्भे नापीको नक्सामा भएको जग्गाको आकृति प्रकृति नै फरक पर्न गई सो विवादित जग्गा वरपरका अन्य जग्गाहरूको समेत आकृति प्रकृति समेत मिल्ने भिड्न अवस्था देखिदैन । तसर्थ वादीले एकीन साथ दावी नलिएको र दावीलाई पुष्टि हुने अन्य प्रमाण नक्सा मुचुल्का र नापीको नक्सा समेतले वादीको दावीलाई समर्थन गरेको नदेखिँदा वादी दावी नपुग्ने ठहर्छ भन्ने शुरु धादिङ जिल्ला अदालतको मिति २०६६।२।१० को फैसला ।

म वादीको साक्षीले जग्गा प्रतिवादीका जग्गामा घुसाएको कारण अमिनलाई नपाउँदा ४ आना जग्गा प्रतिवादीकोमा घुसेको ठहर गरी अमिनले किला ठोकी छुट्टयाएकोलाई प्रतिवादीले वादी म नभएको वखत किला उखेली फ्यालेको भनी वकपत्र गरेको सो विवाद मिलाउन आफुले पनि बराबर पहल गरेको भनी वकपत्र गरेको कुराबाट खिचोला पुष्टि भएको छ । तसर्थ सम्मानित धादिङ जिल्ला अदालतले फैसला गर्दा मेरो नामको धादिङ जिल्ला

कुम्पुर गा.वि.स.वडा नं.४ (क) को कि.नं.१९९ क्षेत्र.०-७-१-० कित्ता १ ऐ.को कि.नं.२०० को क्षेत्र.०-५-०-० कित्ता १ ऐ.को कि.नं.३५५ को क्षेत्र.२-६-२-३ कित्ता नं.१ समेत ३ कित्ता जग्गाको पूर्वतर्फको विपक्षी प्रतिवादीको नामका जग्गा कित्ता नं.६० को क्षेत्र.१-९-१-३ जग्गामा मेरा तिनै कित्ताको जग्गा अन्दाजी ०-४-०-० जग्गा मिची घुसाई विपक्षी वादीको १-१३-०-० पुन्याएको प्रष्ट हुने प्रमाण मेरो फिराद दावी प्रतिवादीको प्रतिउत्तर लेख, वकपत्र साक्षीका उल्लेखित संकेत भएको नक्सा सर्जिमिन समेतबाट प्रष्ट भएको सोलाई विचारै नगरी नक्सा सर्जिमिन उपर परेको उजुरी नहेरी ट्रेस र सर्जिमिन नक्साको आकारको भिन्नता समेत विचार नगरी गरेको फैसला त्रुटीपूर्ण हुँदा सो उपर न्यायीक मनको विचार गरी अ.व.१७१ अनुसार नक्सा गर्ने आदेश गरी पेश हुने नक्सा समेतलाई विचार गरी धादिङ जिल्ला अदालतको फैसला उल्टी गरी वादी दावी वमोजिम खिचोला ठहर गरी पाउँ भन्ने वादीको पुनरावेदन अदालत, पाटनमा परेको मिति २०६८।३।१६ को पुनरावेदनपत्र ।

यसमा वादी प्रतिवादीको दर्ताको जग्गाहरू ट्रायल चेकबाट सावुत रहि रहेको अवस्थामा र नक्सा मुचल्काबाट प्रतिवादीको वढी र वादीको कम भन्ने उल्लेख हुँदाहुँदै जग्गाको आकार प्रकार कारण दर्शाई शुरु अदालतले गरेको मिति २०६८।२।१० को फैसला प्रमाण मूल्यांकनमा फरक पर्न सक्ने देखिँदा अ.व.२०२ नं.तथा पुनरावेदन अदालत नियमावली, २०४८ को नियम ४७ वमोजिम प्रत्यर्थी झिकाई आएपछि नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने मिति ०६८।६।२ मा पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट भएको आदेश ।

अदालतबाट भएको नक्सामा सारभुत त्रुटि भएको वादी पक्षले देखाउन नसकेको र अ.व. १७१ नं. वमोजिम सम्पूर्ण भौतिक स्थिति स्पष्ट हुने गरी भै आएको नक्सालाई अन्यथा मात्र मिल्ने अवस्था नदेखिँदा वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहर्‍याएको शुरु धादिङ जिल्ला अदालतको मिति २०६८।२।१० को फैसला सदर हुने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत, पाटनको मिति २०६८।९।१७ को फैसला ।

मेरो जग्गा करिब चार आना घट्नु र प्रतिवादीको जग्गा करिब चार आना बढ्नु कुनै संयोगमात्र होइन । हामी वादी प्रतिवादीको जग्गाको सिमाना नै अन्तिम र बदल्नै नसकिने सिमाना भनी अर्थ गर्न मिल्दैन । पुनरावेदन अदालत पाटनको फैसलामा वादी प्रतिवादीको जग्गा घटी बढी हुनु भन्दा पनि ठूलो कुरो उक्त सानो अडभलेसोलाई बनाएको छ । जुन कुनै अर्थमा पनि तर्कसंगत र कानून संगत समेत हुन सक्दैन । वादीको जति जग्गा कम

देखिन्छ प्रतिवादीको त्यतिनै जग्गा बढी हुन संयोग मात्र नभई जग्गा मिचिएको मिसिल संलग्न प्रमाणकागजबाट देखिई रहेको अवस्थामा शुरु जिल्ला अदालतबाट भएको फैसलालाई सदर गर्ने गरी भएको पुनरावेदनको फैसलामा गम्भीर कानूनी त्रुटी भएकोले सो फैसला बदर गरी मेरो पुनरावेदन जिकिर बमोजिम न्याय इन्साफ पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदक/वादीको यस अदालतमा परेको पुनरावेदनपत्र ।

यसमा निवेदक वादी दावीको जग्गा नाप जाँच गर्दा कम देखिएको र प्रतिवादीको जग्गा बढी भई रहेको स्पष्ट देखिन आएको एवं विवादीत जग्गाको सीमाना अडभलेस्रो (खोल्सी) भनी उल्लेख भए पनि नापी नक्सामा सो को उद्गम नदेखिएको तथा खोल्सी अस्थायी प्रकृतिको देखिएको अवस्थामा त्यसैलाई आधार मानी पुनरावेदन अदालत पाटनबाट मिति २०६८।९।१७ मा भएको पैसला प्रमाण ऐन, २०३१ को दफा ३,५४ र मुलुकी ऐन, अ.व. १८४(क) समेतको त्रुटी देखिँदा न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा १२(१) को खण्ड (क) बमोजिम मुद्दा दोहोर्याई हेर्न निस्सा प्रदान गरिएको छ । नियमानुसार गरी पेश गर्नु भन्ने यस अदालतको मिति २०७०।८।१४ को आदेश ।

नियमबमोजिम दैनिक मुद्दा पेसी सूचीमा चढी निर्णयार्थ आज यस इजलास समक्ष पेस भएको प्रस्तुत मुद्दाको पुनरावेदनपत्र सहितको मिसिल अध्ययन गरियो । पुनरावेदक/वादीको तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ता श्री यदुनाथ खनालले पुनरावेदक/वादीको दर्ता अनुसारको जग्गाको क्षेत्रफल नपुगी रहेको र प्रतिवादीको दर्ता भन्दा बढी जग्गा भै रहेको देखिन्छ । नक्साबाट देखिएको खोल्सी भनिएको सो खोल्सी जग्गाको सीमाना छुट्याउने अस्थायी प्रकृतिको खोल्सी हो । सो खोल्सीको उद्गमस्थान पनि देखिदैन । यस्तो खोल्सीलाई अन्यथा अर्थ गरी वादीको वास्तविक जग्गा नै घट्ने गरी भएको शुरु फैसलालाई सदर गर्ने गरी भएको पुनरावेदन अदालत पाटनको मिति २०६८।९।१७ को फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा उल्टी गरी पुनरावेदन जिकिर बमोजिम न्याय इन्साफ गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको बहस प्रस्तुत गर्नुभयो । प्रत्यर्थी/प्रतिवादीको तर्फबाट उपस्थित विद्वान अधिवक्ताहरु श्री विष्णुकुमार श्रेष्ठ, श्री नारायण श्रेष्ठ र श्री नारायण बहादुर कटवालले जग्गाको साँधमा परापूर्वकाल देखी पानी बग्ने अडभलेस्रो (खोल्सी) रहेकोमा उक्त खोल्सी नसरेको नक्सा मुचुल्कामा समेत लेखाई दिएको हुँदा खोल्सी नाघेर खिचोला गरेको भन्न कानून सम्मत समेत नहुने र वादीको कि.नं. ३५५ को जग्गाको पश्चिम साँधमा सडक रहेको र सो कालुपाण्डे मार्ग सडक रहेको हुँदा वादीको जग्गा सो सडकतर्फ घुसेको छ । पुनरावेदन अदालत पाटनको फैसला न्यायसंगत

हुँदा सो फैसला सदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको बहस प्रस्तुत गर्नु भयो ।

विद्वान कानून व्यवसायीको बहस बुँदालाई समेत मध्येनजर राखी मिसिल संलग्न कागजातको अध्ययन गरी प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदन अदालत, पाटनको मिति २०६८।१।१७ को फैसला मिलेको छ, छैन ? पुनरावेदन जिकिर बमोजिम हुनु पर्ने हो वा होइन ? सोही विषयमा निर्णय दिनु पर्ने देखियो ।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा, कि.नं. १९९, २०० र ३५५ को जग्गाबाट प्रतिवादीले करिब ०-४-०-० (चार आना) जग्गा खिचोला गरी प्रतिवादीको कि.नं. ६० मा घुसाएको हुँदा खिचोला मेटाई चलन चलाई पाउँ भन्ने फिराद दावी र वादी र मेरो जग्गाको साँधमा पहिले देखि पानी बग्ने खोल्सी रहेको र वादीको जग्गा सडक तर्फ परेको अवस्था हुँदा जग्गा खिचोला नगरेकोले वादी दावी खारेज गरी पाउँ भन्ने प्रतिउत्तर जिकिर भएको प्रस्तुत मुद्दामा वादी दावी नपुग्ने ठहर्‍याएको धादिङ जिल्ला अदालतको फैसला सदर गरेको पुनरावेदन अदालत पाटनको फैसला उपर वादीको मुद्दा दोहोर्‍याई पाउँ भन्ने निवेदन परी यस अदालतबाट दोहोर्‍याई हेर्ने निस्सा प्रदान भई प्रस्तुत पुनरावेदन निर्णयार्थ पेश भएको रहेछ ।

अदालतबाट भई आएको नक्सा मुचुल्का हेर्दा वादीले भोग गरेको न.नं. ७ को कि.नं. १९९, न.नं. ८ को कि.नं. २०० र न.नं. १० को कि.नं. ३५५ को जग्गा र प्रतिवादीको न.नं. ८ को कि.नं. ६० को जग्गाको सिमानामा (दुवैको बीचमा) परापूर्व देखिको वर्षाको पानी बग्ने अड्भलेस्रो (खोल्सी) रहेको नक्सा मुचुल्काबाट देखिन्छ । वादीकै साक्षीहरुले समेत यी वादी र प्रतिवादीको जग्गाको बिचमा खोल्सी रहेको भनी बकपत्र गरेको र नक्सा मुचुल्काको व्यक्तिहरुले समेत बिचमा रहेको खोल्सी पहिलेदेखिकै हो सरेको छैन भनी उल्लेख गरेको पाइन्छ ।

प्रतिवादीको न.नं. ९ कि.नं. ६० को पश्चिम तर्फको उत्तर कुनाको सिमाना न.नं. २ कि.नं. ५५ को दक्षिण पश्चिम कुना र वादीको न.नं. ७ कि.नं. १९९ को पूर्व उत्तर सीमाना समेत एउटै विन्दुमा रही मिलान भएको भन्ने नक्सा प्रिन्टबाट देखिन्छ । यसरी न.नं. ९ कि.नं. ६० को पश्चिम उत्तर कुना न.नं. २ कि.नं. ५५ को दक्षिण पश्चिम कुना न.नं. ७ कि.नं. १९९ को पूर्व उत्तर सीमाना एकै विन्दुमा मिलान भई विवादित न.नं. १६ को पश्चिम पट्टी पुरै सिमाना पानी बग्ने खोल्सी (अडमलेसो) रहेको देखिन्छ । वादी र प्रतिवादीको जग्गाको सिमाना वारेमा विवाद देखिएको अवस्थामा सो जग्गाहरूसँग सिमाना जोडीएको अन्य व्यक्तिहरुको जग्गाहरुको नापनक्शाको विन्दुबाट पनि निश्कर्ष निकाल्न सकिने हुन्छ ।

प्रस्तुत मुद्दामा यदि विवादित नं.नं. १६ को सीमाना दाया वायाँ सरेको भएमा उपरोक्तानुसारको सीमानाको विन्दुमा एकै ठाउँमा मिलान नभई फरक पर्ने हुन्छ ।

अ.व. १७१ नं. बमोजिम गरिने नक्सा मुचुलकामा मुद्दाका पक्षहरुका अतिरिक्त अन्य स्वतन्त्र व्यक्तिहरुको उपस्थितिको प्रबन्ध पनि यही कानूनी व्यवस्थाले गरेको छ । यतिमात्र नभई नक्सा मुचुलकामा पक्षहरुले आफ्ना कुरा लेखाउन पनि सक्दछन् । यस्ता लेखाइएका कैफियत व्यहोरा न्यायिक निरोपण गरिदा विचारयोग्य हुन्छन् । कैफियत नलेखाइएको स्थितिमा समेत नक्सामा असहमति जनाई निवेदन मार्फत पक्षले आफ्नो कुरा राख्न पाउने व्यवस्थालाई पनि हाम्रो कानूनी प्रणालीले स्वीकारेको स्थितिमा जग्गाको हक स्वामित्वको निर्धारण दर्ता श्रेस्ता र नाप नक्साले आधारमा गर्नु पर्ने हुन्छ । भई आएको नक्सा मुचुलका हेर्दा विवादित नं.नं. १६ वादीले दावी गरेको प्रतिवादीले भोग चलन गरेको उत्तर विन्दुमा पूर्व पश्चिम ६ मिटर, दक्षिण विन्दुमा पूर्व पश्चिम २.६० मीटर र उत्तर दक्षिण लम्बाई ३० मिटर समेत गरी नं.नं. ९ प्रतिवादीको कि.नं. ६० को जग्गामा समावेश गराउँदा उक्त नक्सा प्रिन्टको आकार प्रकार दुरुस्तसँग मिल्न भिड्न आएको छ । एकातर्फ वादीको नं.नं.७, नं.नं.८ र नं.नं. १० र प्रतिवादीको नं.नं. ९ को विचमा अडभलेस्रो (पानी बग्ने खोल्सी) समेत रहेको र उक्त खोल्सी नसरेको मुचुलकाका व्यक्तिहरुले लेखाई दिएको हुँदा समेत खोल्सी नागेर वादीको जग्गा खिचोला गन्यो भन्नु समेत न्यायोचित देखिँदैन । अर्का तर्फ नं.नं. १७ को बाटो वादीको नं.नं. १० कि.नं. ३५५ को जग्गाबाट गएको भन्ने नक्सा प्रिन्ट र अदालतबाट भएको नक्साबाट देखिन आएको छ । यी वादीले मेरो यी यी कित्ताबाट प्रतिवादीले यति जग्गा खिचोला गन्यो भनी स्पष्ट रूपमा उल्लेख गरेको मिसिल संलग्न प्रमाणबाट देखिँदैन भने वादीले माग गरेको जग्गा प्रतिवादीको कि.नं. ६० बाट काटी पुर्‍याउने दायित्व प्रतिवादीमा निहीत रहन्छ भनी भन्न मिल्ने पनि देखिँदैन । शुरु जिल्ला अदालतले वादी दावी नपुग्ने ठहर्‍याएको फैसलालाई सदर गरेको पुनरावेदन अदालत पाटनको फैसला कानून संगत देखिएन भन्ने पुनरावेदन जिकिर र यस अदालतबाट दोहोर्‍याई हेर्ने निस्सा प्रदान गर्दा उल्लेख गरिएको आधारसँग यो इजलास सहमत हुन सकेन ।

अतः माथि विवेचित आधार प्रमाणबाट विवादित नं.नं. १६ को जग्गा वादीको हक दर्ता अन्तर्गत पर्ने देखिन नआएकोले वादी दावी नपुग्ने ठहराई भएको शुरु धादिङ जिल्ला अदालतबाट भएको फैसलालाई सदर गर्ने गरी पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट भएको मिति २०६८।९।१७ मा भएको फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ । पुनरावेदक/वादीको

पुनरावेदन जिकिर पुग्न सकदैँन । प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु ।

उक्त रायमा सहमत छु ।

न्यायाधीश

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत:- विद्याराज पौडेल

कम्प्युटर अपरेटर:- यामप्रसाद रेग्मी

इति संवत् २०७३ साल पौष महिना २६ गते रोज ३ शुभम् -----